

„Kiekvienam, kuris turi aukso ar sidabro, bet neatiduoda to, kas pridera, Teismo dieną iš jų bus padarytos ugninės plokštės

Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė: „Kiekvienam, kuris turi aukso ar sidabro, bet neatiduoda to, kas pridera, Teismo dieną iš jų bus padarytos ugninės plokštės, kurios bus įkaitintos pragaro liepsnoje ir jomis bus deginami jo šonai, kakta ir nugara. Kai jos atvės, tai bus kartojama jam dieną, truncančią penkiasdešimt tūkstančių metų, kol nebus baigtas teismas tarp tarnų ir nebus jam parodytas kelias – į rojų arba į pragarą.“ Kažkas paklausė: „O Allaho Pasiuntiny, o kaip dėl kupranugarių?“ Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsakė: „Kiekvienas kupranugarių savininkas, kuris nedaro to, kas pridera, ypač jei jis jų nemelžia tą dieną, kai jos ateina prie girdyklos, Prisikėlimo dieną bus parblokštas veidu žemyn priešais šiuos kupranugarius plačioje lygumoje. Kupranugarių bus dar daugiau, nei buvo žemiškajame gyvenime. Visi jie, net ir tas, kuris buvo atjunkytas nuo motinos, mindys jį kojomis ir krims dantimis. Kai paskutiniai jį permis, jam vėl bus sugražinti pirmieji. Tai truks dieną, kurios trukmė – penkiasdešimt tūkstančių metų, kol bus baigtas teismas tarp žmonių. Po to jam bus parodytas kelias – į rojų arba į pragarą.“ Kažkas paklausė: „O Allaho Pasiuntiny, o kaip dėl karvių ir avių?“ Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsakė: „Kiekvienas karvių ir avių savininkas, kuris neduoda to, kas pridera, Prisikėlimo dieną bus parblokštas veidu žemyn priešais šias karves ir avis plačioje lygumoje. Tarp jų nebus nei sulaužytų, nei susuktaragių, nei beragių gyvulių. Jos pradės jį badyti ragais ir mindyti kanopomis. Kai paskutinės per jį pereis, jam vėl bus sugražintos pirmosios. Tai truks dieną, kurios trukmė – penkiasdešimt tūkstančių metų, kol bus baigtas teismas tarp žmonių. Po to jam bus parodytas kelias – į rojų arba į pragarą.“ Kažkas paklausė: „O Allaho Pasiuntiny, o kaip dėl arklių?“ Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Arkliai yra trijų rūšių: kai kurie žmogui tampa nuodėme, kiti – apsauga, o dar kiti – atlygiu. Tie, kurie tampa nuodėme, yra laikomi dėl pasigyrimo, puikybės ar kovai su musulmonais. Tie, kurie yra apsauga, yra laikomi dėl Allaho, o žmogus nepamiršta Allaho teisių į juos. Tie, kurie atneša atlygį, yra laikomi dėl naudos musulmonams Allaho kelyje – žmogus išleidžia juos į ganyklas ir pievas, visa, ką jie ten suėda, jam bus įskaityta kaip geras darbas. Taip pat jam bus įrašyti geri darbai už jų mėsą ir šlapimą. Jei jie nutrauks virvę ir pabėgs vieną ar du kartus, jam bus įrašyta tiek gerų darbų, kiek jų pėdsakų ir mėšlo. Ir kaskart, kai žmogus ves juos prie upės, ir jie gers iš jos, jam bus įrašyta tiek gerų darbų, kiek jų gurkšnių, net jei jis neturėjo ketinimo juos girdyti.“

Pranašas paaiškino kaip turto rūšis ir bausmę Teismo dieną tiems, kurie nemoka zakato (privalomojo labdaros mokesčio). Tarp šių turto rūšių yra: Pirma: auksas, sidabras ir jų ekvivalentai, tokie kaip pinigai ir prekybinės prekės, nuo kurių būtina mokėti zakatą. Jei zakatas nebuvo sumokėtas, Teismo dieną šie turtai bus ištirpdyti ir paversti į plokštes, įkaitintas pragaro ugnyje. Šių turtų savininkas bus baudžiamas: jo šonai, kakta ir nugara bus deginami šiomis plokštėmis. Kai jos atvės, jas vėl įkaitins, ir taip bus visą Teismo dieną, kurios trukmė – penkiasdešimt tūkstančių metų, kol Allahas nenuspręs jo likimo: ar jis pateks į rojų, ar į pragarą. Antra: kupranugarių savininkai, kurie nemoka privalomo zakato ir nevykdo savo pareigų jų atžvilgiu, įskaitant melžimą vargstantiems, kurie yra šalia. Teismo dieną šie kupranugariai bus atvesti geriausios būklės ir didžiausiu skaičiumi, o jų savininkas bus parbloškėtas ant plačios lygumos. Kupranugariai mindžios jį kojomis ir kandžios savo dantimis. Kai paskutinis kupranugaris pereis per jį, pirmasis vėl sugrįš, ir taip tęsis visą Teismo dieną, kurios trukmė – penkiasdešimt tūkstančių metų, kol Allahas nenuspręs jo likimo: ar jis pateks į rojų, ar į pragarą. Trečia: karvių ir avių — ar ožkų — savininkas, kuris nemoka privalomo zakato mokesčio. Teismo dieną šie gyvuliai bus atvesti visiškai pilnu skaičiumi, nepritrūkus nė vieno. Šių gyvulių savininkas bus parbloškėtas ant lygios žemės, ir pas jį bus atvesti gyvuliai, be jokių trūkumų: nei su sulaužytais ragais, nei beragiai, nei su pažeistais ragais — visi jie bus tobulos būklės. Šie gyvuliai badys jį ragais ir mindžios kanopomis, ir kai paskutinis iš jų pereis per jį, pirmasis vėl sugrįš, tęsdamas šį bausmės ciklą. Ši bausmė tęsis visą Teismo dieną, kurios trukmė prilygsta penkiasdešimčiai tūkstančių metų, kol Allahas neišspręs reikalų tarp žmonių. Tik tuomet bus nuspręsta, ar šis žmogus pateks į rojų, ar į pragarą. Ketvirta: arklių savininkai, kurie skirstomi į tris kategorijas: Pirma – tie, kuriems arkliai taps nuodėmės šaltiniu. Tai tie, kurie laiko juos dėl pasipuikavimo, išdidumo ar tam, kad kovotų prieš musulmonus. Antra – tie, kuriems arkliai taps apsauga. Tai tie, kurie laiko juos dalyvavimui džihade vardan Allaho, rūpinasi jais, aprūpina pašaru ir viskuo, ko reikia, įskaitant patinų suteikimą veisimui. Trečia – tie, kuriems arkliai taps atlygio šaltiniu. Tai tie, kurie laiko juos džihadui vardan Allaho musulmonų gynybos labui. Jei arkliai ganosi pievose ir ėda žolę, už kiekvieną žolės stiebelį, kurį jie suėda, jų savininkui bus įrašytas atlygis. Už kiekvieną jų kanopų paliktą pėdsaką ir išmatas taip pat bus įrašytas atlygis. Net jei jų savininkas netyčia praeis pro upę, ir jie atsigers vandens be jo ketinimo juos pagirdyti, už kiekvieną gurkšnį jam bus įrašytas atlygis. Tada Pranašo paklausė apie asilus: ar taip kaip su asilais? Pranašas (ramybė ir Allahopalaima jam) atsakė, kad dėl asilų nebuvo nurodyta specialių taisyklių, išskyrus šį visapusišką įsakymą, kuris taikomas visų rūšių darbams – tiek geriems, tiek nuodėmingiems. Tai yra Visagalio Allaho žodžiai: {Tad, kas darė mažos skruzdės svorio gėrį, pamatys tai, ir kas darė mažos skruzdės svorio blogį – pamatys tai.} [Koranas, sūra „Žemės drebėjimas“ 99:7,8]. Tas, kas naudoja asilus geriems darbams ir paklusnumui Allahui, gaus atlygį už tai. O kas per juos padarys nuodėmę, sulauks bausmės. Ši taisyklė galioja visiems darbams.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

